

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 11T/40/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323010662
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Dziak
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2023:2323010662.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, samosudcom JUDr. Jurajom Dziakom, v trestnej veci obžalovaného W. L., pre (i) v bodoch 1. až 3. obžaloby úmyselný pokračovací prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, (ii) v bodoch 1., 2. a 4. obžaloby pokračovací zločin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a (iii) v bode 4. obžaloby úmyselný prečin poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.09.2023, takto

rozhodol:

Obžalovaný W. F. L. G. R. I. L. R. Š. Ň. T. O. M. N. Ý. , L.. L., I.. XX.XX.XXXX O. Q., G. Z. O. W. Č.. XXX, T. Q., M. L., toho času vo výkone väzby v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov,

sa uznáva za vinného, že

1. od doposiaľ nezisteného času do 16.00 hod. dňa 05.12.2022 preliezol oplotenie rodinného domu so súpisným číslom XXX O. T. O. W. a presunul sa cez dvor do zadnej časti, kde otvoril neuzamknuté drevené dvere na murovanej šope, vošiel dnu a zobral vzduchovú pušku zn. Slávia č. 530 opretú o stenu a z drevenej skrinky plynový horák na kartuše, odtiaľ prešiel cez dvor k oploteniu, kde otvoril neuzamknuté plastové dvere na garáži, vošiel dnu a zobral 2 kusy rybárskych udíc zn. Neskop 300 s navijakmi zn. Shimano Ultegra 14000, 2 ks rybárskych udíc zn. Fox 360 s navijakmi zn. Okuma Lonbow, 1 ks rybárskej udice s navijakom zn. Daiwa a 1 ks podberák zn. Avid, následne preliezol oplotenie a odišiel na neznáme miesto, pričom bol dňa 19.01.2022 odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/96/21, právoplatný dňa 19.01.2022, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, čím spôsobil poškodenému E. N., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. O. W. Č.. XXX, škodu vo výške 90,- eur, a poškodenému E. N., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. O. W. Č.. XXX, škodu vo výške 580,- eur;

2. v čase od 18:00 hod. dňa 23.12.2022 do 07:30 hod. dňa 24.12.2022 preliezol oplotenie rodinného domu so súpisným číslom XXX O. T. O. W. a presunul sa cez dvor ku garáži, kde otvoril neuzamknuté železné dvere, vošiel dnu a zobral 10 litrový plastový kanister čiernej farby s červeným vekom s plným obsahom benzínu, následne vyšiel z garáže, prešiel späť dvorom k oploteniu, kde na oplotenie si položil kanister a preliezol oplotenie a odišiel na neznáme miesto, pričom bol dňa 19.01.2022 odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/96/21, právoplatný dňa 19.01.2022, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, čím spôsobil poškodenému V. Y., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. O. W. Č.. XXX škodu vo výške 20,18 eur;

3. v doposiaľ nezistenom čase v priebehu mesiaca január roku 2023 viackrát preliezol oplotenie rodinného domu so súpisným číslom XXX O. T. O. W., ktorého vlastníkom a užívateľom je E. L., presunul sa cez dvor až do zadnej časti k záhrade, vošiel do nefunkčného chlieva pre ošípané, kde vyliezol na povalu a na starom sene prespal bez súhlasu vlastníka, následne po spánku nadranom prešiel späť dvorom k oploteniu, ktoré preliezol a odišiel na neznáme miesto, pričom poškodenému E. L., I..XX.XX.XXXX, G. Z. O. W. Č.. XX, nebola spôsobená žiadna škoda;

4. od doposiaľ nezisteného času dňa 20.12.2022 do dňa 10.01.2023 prekonaním oplotenia neoprávnene vnikol do areálu bývalého družstva so súpisným číslom XXX O. T. O. W. a presunul sa cez dvor areálu k odstavenému vyradenému nákladnému vozidlu zn. Renault Midlum a vývrtkou na otváranie vína prevrátil nádrž a do bandasky prečerpál palivo, prešiel k druhému odstavenému vyradenému nákladnému vozidlu zn. IVECO EURO Cargo, kde rovnakým spôsobom prevrátil palivovú nádrž a do bandasky prečerpál palivo, prešiel k tretiemu vyradenému nákladnému vozidlu zn. IVECO EURO Cargo a rovnakým spôsobom prevrátil palivovú nádrž a prečerpál do bandasky palivo, následne pri odstavených nákladných vozidlách zobral 2 ks 15 metrov dlhé medené kúrenárske trubky hrúbky 2 cm, následne prešiel areálom späť k oploteniu, ktoré preliezol a odišiel na neznáme miesto, pričom bol dňa 19.01.2022 odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/96/21, právoplatný dňa 19.01.2022, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, čím poškodenému B.. G. L., I.. XX.XX.XXXX O. Q., G. Z. O. W. Č.. XXX spôsobil škodu odcudzením 30 litrov paliva a 2 ks medených kúrenárskych trubiek v celkovej sume 342,48 eur a poškodením nádrží v sume 420,- eur

teda

- v bodoch 1. až 3. vyššie neoprávnene vnikol do obydlia iného, neoprávnene tam zotrval a čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,
- v bodoch 1., 2. a 4. vyššie si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,
- v bode 4. vyššie poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

čím spáchal

- v bodoch 1. až 3. vyššie úmyselný pokračovací prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona,
- v bodoch 1., 2. a 4. vyššie pokračovací zločin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona,
- v bode 4. vyššie úmyselný prečin poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

odsudzuje:

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona a § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, tiež za použitia § 41 ods. 1 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu súd ukladá nahradiť

- poškodenému E. N., I.. XX.XX.XXXX O. Q., G. Z. O. W. Č.. XXX, M. L., B. Z. M. XX, H., M. L., škodu vo výške 580,- eur (päťstoosemdesiat eur).
- poškodenému B.. G. L., I.. XX.XX.XXXX O. Q., G. Z. O. W. Č.. XXX, M. L.a, škodu vo výške 750,- eur (sedemstôpätidesiat eur).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného E. N., I.. XX.XX.XXXX O. Q., G. Z. O. W. Č.. XXX, M. L., prechodne bytom M. XX, H., M. L., odkazuje so zvyškom ním v konaní uplatneného nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Galanta podala dňa 05.06.2023 na tunajší súd obžalobu č. 1 Pv 85/23/2202 - 29 zo dňa 02.06.2023 (ďalej len „obžaloba“) na obžalovaného pre (i) v bodoch 1. až 3. obžaloby úmyselný pokračovací prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, (ii) v bodoch 1., 2. a 4. obžaloby pokračovací zločin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a (iii) v bode 4. obžaloby úmyselný prečin poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného v prípravnom konaní a aplikujúc príslušné ustanovenia Trestného zákona a Trestného poriadku.

Nakoľko súd nevzhliadol priestor pre iný procesný postup, prejednal vec na hlavnom pojednávaní (tri termíny - 04.07.2023 na č. l. 281 a nasl., 18.08.2023 na č. l. 313 a nasl., a 22.09.2023), pričom dňa 22.09.2023 vyhlásil odsudzujúci rozsudok.

Na termíne hlavného pojednávania dňa 22.09.2023 obžalovaný (ktorý nutné uviesť, že už od prípravného konania sa k tu žalovanej trestnej činnosti doznávajúci a úprimne ju ľutujúci, no v konaní pred súdom sprvoti nesúhlasiaci s právnou kvalifikáciou trestných činov uvedených v obžalobe, pokiaľ ide o žalovaný zločin krádeže z dôvodu jeho spáchania na viacerých osobách) učinil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásenie o vine, ktoré súd vzápätí (nakoľko k tomu nevidel zákonné procesné prekážky a nakoľko tomu nasvedčoval aj obsah spisu, najmä v podobe priznania sa obžalovaného v procesnom postavení obvineného) prijal (§ 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku). Prokurátor síce navrhoval dané vyhlásenie neprijať (bolo učinené v podstate až v závere dokazovania pred súdom), no podľa názoru súdu bolo možné dané vyhlásenie obžalovaného prijať, nakoľko

- obžalovaný sa plne doznal k trestnej činnosti a úprimne ju oľutoval už v prípravnom konaní (ako vyplynulo z prečítanej zápisnice o výpovedi obžalovaného z prípravného konania na č. l. 45 - 50 na termíne hlavného pojednávania dňa 04.07.2023, č. l. 283);

- Trestný poriadok také vyhlásenie v neskoršom štádiu hlavného pojednávania nezakazuje, kedy navyše vyhlásením viny zaznamenáva strana obžaloby úspech v podobe unesenia dôkazného bremena v otázke skutku, viny zaň, ako aj úspech v otázke právnej kvalifikácie trestného činu, s ktorou právnou kvalifikáciou sa tak obhajoba vyhlásením viny stotožňuje;

- taký postup súdu bol plne v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou Krajského súdu v Trnave ako súdu odvolacieho (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/59/2022 - 738 zo dňa 20.09.2022, v zmysle ktorého obžalovaný môže disponovať svojím právom na vyhlásenie viny do skončenia dokazovania, t. j. vyhlásenie viny v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku možno urobiť na súde prvého stupňa až do skončenia dokazovania).

Pre úplnosť súd uvádza, že termín hlavného pojednávania dňa 18.08.2023 (č. l. 313 a nasl.) vykonal v neprítomnosti obžalovaného, na jeho žiadosť (č. l. 306), kedy mal súd za splnené podmienky na taký postup v zmysle § 252 ods. 2 (podľa názoru súdu bolo možné vec spravodlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného; obžaloba bola obžalovanému riadne doručená - č. l. 217; termín hlavného pojednávania bral na vedomie v rámci svojej prítomnosti na predošlom termíne dňa 04.07.2023 - č. l. 287; obžalovaný sa o skutkoch vyjadril v prípravnom konaní na č. l. 45 až 50, pred súdom odmietol vypovedať na č. l. 283; podľa názoru súdu boli dodržané ustanovenia Trestného poriadku o vyšetrovaní; postup podľa § 208 Trestného poriadku prebehol v súlade s Trestným poriadkom - č. l. 202 až 206), ods. 3 (žiadosť obžalovaného na č. l. 306 o pojednávanie dňa 18.08.2023 v jeho neprítomnosti) Trestného poriadku.

Pred súdom vykonané dokazovanie. Pokiaľ ide o vinu obžalovaného za žalované skutky (resp. čiastkové útoky pokračovacích trestných činov), obžalovaný učinil na termíne hlavného pojednávania dňa 22.09.2023 vyhlásenie o vine, ktoré, ako je uvedené už vyššie, súd prijal. K vine preto súd detailne neuvádza vykonané dokazovanie a závery ohľadne viny obžalovaného z neho pre súd plynúce, poukáže naň len stručne nižšie v texte, nakoľko vykonané bolo, keďže obžalovaný učinil vyhlásenie viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku až v samom závere hlavného pojednávania, po vykonanej väčšine navrhnutého dokazovania.

K vine obžalovaného bolo pred súdom vykonané dokazovanie:

- na návrh prokurátorky (§ 258 ods. 4 Trestného poriadku) prečítaním zápisnice o výpovedi obžalovaného z prípravného konania (č. l. 45 až 50), nakoľko pred súdom (dňa 04.07.2023) odmietol vypovedať; obžalovaný (v čase procesného postavenia obvineného dňa 08.02.2023) sa plne k tu žalovanej trestnej

činnosti doznal a svoje konanie oľutoval, popísal detailne ním spáchanú trestnú činnosť aj motiváciu, ktorá ho k trestnej činnosti viedla (nemal peniaze, ani kde prespať);

- výsluchom svedkov - poškodených (V. Y., E. N. M., E. N. W., E. L.), ktorí popísali skutky uvedené v obžalobe (najmä, pokiaľ ide o veci, ktoré im zmizli), avšak usvedčiť obžalovaného z trestnej činnosti podľa názoru súdu nevedeli (síce poškodený V. Y. uvádzal, že opoznal obžalovaného, ktorého pozná dlhé roky, na videu zo štýlu chôdze, no súdu nie je zrejmé, aké videá to mali byť a ak tie, ktoré boli súčasťou spisu a na termíne hlavného pojednávania dňa 04.07.2023 aj prehrané, vid' nižšie, tak z daných videí nemožno podľa názoru súdu uviesť jednoznačne, o akú osobu ide, a že by vôbec sa dopúšťala nejakej trestnej činnosti);

- výsluchom svedka Š. Z. (obžalovaný mu ponúkol na predaj plynový horák, aj vzduchovku);

- prehraním kamerových záznamov z č. l. 156 - 157 podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku, č. l. 286 (pozn. súdu: kamerové záznamy sú na osobitnom USB kľúči v súdnom spise, nakoľko DVD nachádzajúce sa v súdu doručenom rovnopise vyšetrovacieho spisu nebolo možné prehrať, tie boli následne súdom na hlavnom pojednávaní skopírované na USB z DVD nachádzajúceho sa v prokurátorskom rovnopise vyšetrovacieho spisu a tak prehrané na hlavnom pojednávaní dňa 04.07.2023, č. l. 286); vydané boli v zmysle zápisnice na č. l. 156; z predmetných kamerových záznamov sa podľa názoru súdu nedá určiť, akú osobu zachytávajú, ani že by sa dopúšťala nejakej trestnej činnosti;
- podstatný obsah pripojeného súdneho spisu Okresného súdu Galanta sp. zn.: 27T/96/2021 (ohľadne predošlého odsúdenia obžalovaného v zmysle skutkovej vety obžaloby); k tomu tiež na č. l. 166 až 167 rovnopis rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/96/2021;

- na č. l. 150 až 153 zápisnica o vydaní veci svedkom Š. Z. (plynový horák) s fotodokumentáciou; k tomu na č. l. 154 až 155 uznesenie a potvrdenie o vrátení veci (plynového horáku);

- na č. l. 158 až 165 písomné potvrdenia k hodnote odcudzených vecí (vyplýva z nich výška spôsobenej škody jednotlivými v obžalobe uvedenými skutkami 1 až 4);

- na č. l. 168 až 186 zápisnice o obhliadkach miest činu s príslušnou fotodokumentáciou; vykonané až 06.02.2023 (t. j. týždne až mesiace po tom ktorom žalovanom skutku), pričom k vine obžalovaného ako páchatela žalovaných skutkov z nich podľa názoru súdu nič konkrétne neplynie;

- na č. l. 188 až 191 fotodokumentácia poškodenia palivových nádrží ku skutku č. 4 v zmysle obžaloby (opätovne, podľa názoru súdu k vine obžalovaného ako páchatela žalovaných skutkov z nich podľa názoru súdu nič konkrétne neplynie).

Pokiaľ ide o vinu obžalovaného, jednoznačne možno podľa názoru súdu uviesť, že rozhodujúcim dôkazom bolo (i) priznanie sa obžalovaného v prípravnom konaní, de facto od počiatku (prečítané na termíne hlavného pojednávania dňa 04.07.2023) a následne (ii) vyhlásenie viny obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku učinené na termíne hlavného pojednávania dňa 22.09.2023. Z ostatných vykonaných dôkazov podľa názoru súdu plynie skôr dôkazná núdza ohľadne viny obžalovaného, je zrejmé, že OČTK vychádzali vo vyšetrovaní a obžaloba bola podaná na základe priznania sa obžalovaného, učiného hneď v úvode prípravného konania. Ten v prípravnom konaní, jeho úvode, sa k trestnej činnosti doznal a svoje konanie oľutoval, popísal detailne ním spáchanú trestnú činnosť aj motiváciu, ktorá ho k trestnej činnosti viedla (nemal peniaze, ani kde prespať). Nebyť tohto doznania obžalovaného, OČTK by podľa názoru súdu mali veľmi ťažkú (ak vôbec splniteľnú) úlohu uniesť dôkazné bremeno pred súdom ohľadne viny obžalovaného (ak by ponechali rozsah dôkazov vo vyšetrovacom spise tak, ako bol doručený súdu s obžalobou). Z daného dôvodu (ako súd uvádza nižšie v časti odôvodnenia tohto rozsudku venujúcej sa uloženému trestu) priznal súd obžalovanému nielen poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznanie sa úprimné oľutovanie trestnej činnosti), ale aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona - napomáhanie pri objasňovaní tejto trestnej činnosti OČTK, bez ktorého napomáhania by (usudzujúc z obsahu vyšetrovacieho spisu) bolo podľa názoru súdu značne optimistické (a či vôbec dôvodné) očakávať odsudzujúci rozsudok súdu ohľadne viny obžalovaného za tu žalovanú trestnú činnosť.

K ukladaniu trestu súd vykonal nasledovné dokazovanie:

- na č. l. 127 príkaz na vyšetrovanie duševného stavu obžalovaného, v nadväznosti na to na č. l. 128 až 130 uznesenie o pribratí znalca (odvetvie psychiatria; znalec bol pred podaním znaleckého úkonu riadne poučený v zmysle Trestného poriadku) a na č. l. 131 až 149 znalecký posudok č. 28/2023 (v rozsahu záverov prečítaný na termíne hlavného pojednávania dňa 04.07.2023, č. l. 286, postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku, za súhlasu procesných strán a nakoľko neboli pochybnosti o správnosti a úplnosti posudku); v zmysle záverov znaleckého skúmania nebola zistená u obžalovaného prítomnosť duševnej poruchy/poruchy osobnosti (resp. ich forenzne významné príznaky), v čase spáchania činu obžalovaný vedel rozpoznať jeho protiprávnosť a ovládať svoje konanie, obžalovaný chápe zmysel

trestného konania, v minulosti obžalovaný nebol psychiatricky liečený, jeho pobyt na slobode z hľadiska forenzne-psychiatrického nebezpečný nie je a nie je potrebné nariadiť ochranné liečenie, znalec u obžalovaného nezistil závislosť na návykových látkach;

- na č. I. 194 až 195 a na č. I. 297 až 300 hodnotenie obžalovaného z ÚZVJS Leopoldov (v podstate pozitívne hodnotenie);

- zo starších i aktuálnych odpisov registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol dosiaľ 3krát súdne trestaný, všetko za úmyselnú trestnú činnosť, k jeho náprave nevedli alternatívne tresty „premenené“ neskôr na výkon nepodmienečných trestov odňatia slobody, pričom v čase spáchania tu žalovaných skutkov (i) bol na slobode po poslednom VTOS len niekoľko mesiacov a (ii) bol v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom;

- zo starších i aktuálnych výpisov z evidencie priestupkov plynie, že obžalovaný sa za ostatné roky dopúšťal najmä (i keď nie len) priestupkov v doprave;

- z aktuálnej lustrácie zo Sociálnej poisťovne vyplýva, že za ostatné dva roky bol obžalovaný pracovne činný vo VTOS.

K náhrade škody súd vykonal, ako je už uvedené vyššie, oboznámenie (ako listinných dôkazov) na č. I. 158 až 165 písomné potvrdenia k hodnote odcudzených vecí; okrem toho, v čase vyhlásenia tohto rozsudku boli uplatnené už len 2 nároky na náhradu škody. K tomu viď bližšie nižšie v odôvodnení tohto rozsudku časť k náhrade škody.

Súd postupom podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol na termíne hlavného pojednávania dňa 22.09.2023 vykonať dôkaz navrhnutý na hlavnom pojednávaní dňa 18.08.2023 obžalobou (tento návrh nebol v podanej obžalobe), a to výsluch svedka - poškodeného B.. G. L., pretože tento návrh sa týkal v danom čase okolností ohľadne viny obžalovaného a týmto poškodeným uplatneného nároku na náhradu škody, ktoré okolnosti bolo možné zistiť v danom čase už skôr vykonanými dôkazmi (napr. oboznámením písomných potvrdení k výške škody), kedy navyše obžalovaný už v danom čase učinil vyhlásenie viny a uznal príslušný uplatnený nárok na náhradu škody (ktorý bol postupom podľa § 256 ods. 2 Trestného poriadku na termíne hlavného pojednávania dňa 04.07.2023, č. I. 282, riadne súdom oboznámený). Aj keď bol tento svedok - poškodený riadne a včas predvolaný na termín hlavného pojednávania dňa 22.09.2023, bez slova sa nedostavil, t. j. odročenie hlavného pojednávania vo väzobnej veci za účelom osobného výsluchu tohto svedka, kedy vina obžalovaného už bola vyhlásená a súdom prijatá [§ 257 Trestného poriadku) a kedy obžalovaný uznal týmto poškodeným uplatnený nárok na náhradu škody, by nebolo podľa názoru súdu v súlade s dôkaznou potrebou pre rozhodnutie súdu vo veci samej a ani s povinnosťou súdu (väzobnú) vec prejednať bez zbytočných prietahov (a prednostne a urýchlene; § 2 ods. 6, ods. 7 Trestného poriadku). V zmysle uznesenia Ústavného súdu SR zo dňa 08.10.1997 sp. zn. I. ÚS 64/97 do obsahu základného práva na vyjadrenie sa ku všetkým vykonaným dôkazom, ktoré účastník konania pred všeobecným súdom navrhol, nepatrí povinnosť súdu vykonať všetky navrhnuté dôkazy, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní pred súdmi v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia veci umožňuje sudcovi a súdu vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú. Pre úplnosť súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.04.2020 sp. zn. 6Tdo/23/2019, podľa ktorého proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zásada voľného hodnotenia dôkazov, vybudovaná na vnútornom presvedčení orgánov činných v trestnom konaní a súdu, znamená myšlienkovú činnosť, ktorá vytvára pre súd možnosť dostatočného priestoru v rámci vlastnej úvahy k tomu, aby sám určil rozsah dokazovania a vykonal prípadnú selekciu navrhovaných dôkazov procesnými stranami v obsahovom kontexte významu navrhovaných dôkazov niektorou z procesných strán. Vychádzajúc z uvedeného bolo potrebné podľa názoru súdu tento návrh obžaloby na vykonanie dôkazu (výsluch svedka - poškodeného B.. G. L.) odmietnuť.

Iné návrhy dôkazov neboli, resp. na skôr uplatnených už procesnými stranami trvané v danom čase nebolo.

Záverečné návrhy procesných strán. Prokurátor právom záverečnej reči, vzhľadom na vykonané dokazovanie, navrhol uznať obžalovaného za vinného v zmysle obžaloby a uložiť mu podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 4 mesiace so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu

odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. O náhrade škody prokurátor navrhol rozhodnúť podľa ich jednotlivých uplatnení. Pokiaľ ide o vyhlásenie viny, vzhľadom k tomu, že k nemu došlo až k samému záveru hlavného pojednávania a tiež vzhľadom na skutočnosť, že skutkov sa mal dopustiť obžalovaný počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, podľa názoru prokurátora nie je na mieste použitie mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona.

Obhajca obžalovaného právom záverečnej reči uviedol, že je nevyhnutné vyzdvihnúť, že obžalovaný sa doznával od prípravného konania, kedy sa doznal v intenciách pôvodnej právnej kvalifikácie skutkov ako prečinnov, neskôr sa rozhodol urobiť vyhlásenie viny pred súdom aj v intenciách zmenenej právnej kvalifikácie, ktoré vyhlásenie súd prijal. Žiadne ustanovenie Trestného poriadku neupravuje, za akých okolností a v akom štádiu trestného konania má obvinený či obžalovaný urobiť vyhlásenie, navyše nároky na náhradu škody uznal, je ochotný ich zaplatiť po výkone trestu odňatia slobody a aktívne sa bude podieľať na odstránení škodlivých následkov ním spáchanej trestnej činnosti. Podľa názoru obhajoby je na mieste ukladať mimoriadne znížený trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Obhajoba preto navrhla uložiť trest znížený pod spodnú hranicu trestnej sadzby, prípadne uložiť ďalšie zákonné tresty, nakoľko aktuálna právna kvalifikácia a jednotlivé tresty, ktoré v takom prípade Trestný zákon umožňuje uložiť, sú neprimerané. Mimoriadne znížiť trest obhajoba navrhla aj vzhľadom na postoj obžalovaného a celkovú procesnú situáciu, tiež vzhľadom na skutočnosť, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného postačuje aj trest kratšieho trvania.

Obžalovaný právom záverečnej reči (i posledného slova) uviedol, že je mu to veľmi ľúto, veľmi toho ľutuje.

K vine a uloženému trestu. Otázka viny za žalované skutky (resp. čiastkové útoky dvoch pokračovacích trestných činov z celkového počtu troch tu žalovaných trestných činov) bola z pohľadu súdu vyriešená vyhlásením viny obžalovaného [§ 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku], ktoré vyhlásenie súd prijal (ako je už uvedené vyššie).

Pokiaľ ide o týmto rozsudkom uložený trest,

- bolo nutné siahnuť po nepodmienečnom treste odňatia slobody, nakoľko (i) súd musel ukladať trest odňatia slobody v tomto prípade (§ 34 ods. 6 Trestného zákona, aplikovateľný vzhľadom na žalovaný zločin; ostatne, dosiaľ k náprave obžalovaného nevedol ani už v minulosti nariadený výkon náhradného nepodmienečného trestu odňatia slobody - viď záznam č. 1 a 2 odpisu registra trestov obžalovaného), pričom (ii) tu žalovaných úmyselných trestných činov sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom (§ 49 ods. 2 Trestného zákona; viď záznam č. 3 odpisu registra trestov obžalovaného).

- ten ukladal súd ako trest úhrnný za spáchaných viacej trestných činov (v kombinácii dva prečiny a jeden zločin), kedy základná sadzba trestu odňatia slobody sa pohybovala v rozpätí 3 roky až 10 rokov (§ 212 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 41 ods. 1 Trestného zákona). Nakoľko súd zistil rovnovážny stav poľahčujúcich okolností (tie v počte 2 - obžalovaný sa doznal k trestnej činnosti a tú úprimne oľutoval, tiež napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti OČTK, ako je už uvedené vyššie v časti odôvodnenia tohto rozsudku ohľadne pred súdom vykonaného dokazovania) a priťažujúcich okolností (trestná minulosť obžalovaného podľa záznamov 1 a 2 odpisu registra trestov obžalovaného, a mnohosť trestnej činnosti, kedy tu spáchal dva prečiny a jeden zločin), do úvahy prichádzala sadzba trestu odňatia slobody v rozpätí 3 roky až 10 rokov. Súd napokon siahol po spodnej hranici danej výmery trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky. Obžalovaný (i) je síce recidivista, (ii) tu žalovanej trestnej činnosti sa dopustil po niekoľkých mesiacoch po výkone trestu odňatia slobody a v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom (pre ktorú okolnosť nebolo podľa názoru súdu na mieste siahnuť po mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 Trestného zákona), no (iii) tiež tu žalovanú trestnú činnosť úprimne oľutoval, doznal sa k nej už v prípravnom konaní (síce pre odmietanie v prípravnom konaní v čase po jeho doznaní zmenenej právnej kvalifikácie jeho trestnej činnosti urobil vyhlásenie viny pred súdom až v závere hlavného pojednávania, doznával sa však k trestnej činnosti od počiatku a napokon predsa len vyhlásenie viny pred súdom urobil), čím výrazne dopomohol k vlastnému odstíhaniu v tejto trestnej veci (ako je už uvedené vyššie); je tak u obžalovaného podľa názoru súdu badať výrazná sebareflexia k ním páchanej trestnej činnosti, s prejavom záujmu uhradiť nároky na náhradu škody, čo viedlo súd k názoru, že dlhšia výmera trestu odňatia slobody, než súdom zvolená výmera 3 roky u obžalovaného na naplnenie účelu trestu (zohľadňujúc aj zásady ukladania trestov) potrebná nie je.

- súd neukladal úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (len podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona), nakoľko mal za to, že kombinácia troch trestných činov (2 prečiny, 1 zločin) bola spáchaná jedným skutkom - jednotlivé čiastkové útoky jednotlivých trestných činov sa väčšinou prelínali (prečin porušovania domovej slobody boli skutky 1 až 3, zločinu krádeže skutky 1, 2 a 4 a prečinu poškodzovania cudzej veci skutok 4), pričom v zmysle trestného práva hmotného (kedy ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona je ustanovením hmotného práva) sa pokračovací trestný čin považuje formálne za jeden skutok pozostávajúci z viacerých čiastkových útokov (k tomu viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.07.2016 sp. zn. 4Tdo/15/2015, v zmysle ktorého hmotné právo chápe jednotlivé čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu ako jeden skutok). Súd teda predmetné prelínanie skutkov 1 až 4 obžaloby právne posúdil (aj za použitia výkladu v prospech obžalovaného, kedy z možných výkladov súd privolil k tomu pre obžalovaného výhodnejšiemu) ako jeden skutok, čím bolo nutné aplikovať § 41 ods. 1 (nie aj ods. 2) Trestného zákona.

Skrze tento rozsudok uložený trest považuje súd za zákonný, primeraný (nie príliš prísny, nie príliš benevolentný), spravodlivý, bezo zvyšku napĺňajúci účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona (po náležitom prihliadnutí na zásady ukladania trestov), a to aj z pohľadu individuálnej prevencie či prevýchovy obžalovaného na jedinca, ktorý sa už v budúcnosti trestnej činnosti dopúšťať nebude (správnosť týchto záverov súdu, v prípade právoplatnosti tohto rozsudku, však preverí až budúci čas a v ňom zaznamenané počínanie si obžalovaného).

Pre úplnosť súd uvádza, že v žalovaných skutkoch (resp. čiastkových útokoch pokračovacieho trestného činu), ktoré boli súdom kvalifikované ako prečiny, nevidel závažnosť nepatrnú (§ 10 ods. 2 Trestného zákona), najmä s ohľadom na osobu obžalovaného, ktorý sa tu žalovanej trestnej činnosti dopustil úmyselne [úmysel priamy - § 15 písm. a) Trestného zákona] len niekoľko mesiacov po prepustení z výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody (viď záznam č. 2 odpisu registra trestov obžalovaného) a v rámci skúšobnej doby podmienečného odsúdenia s probačným dohľadom (viď záznam č. 3 odpisu registra trestov obžalovaného).

Nakoľko obžalovaný bol v uplynulých 10 rokoch pred tu žalovanou trestnou činnosťou vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (viď záznam č. 1 a 2 odpisu registra trestov obžalovaného), zaradil ho súd na výkon tu ukladaného nepodmienečného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

K náhrade škody. K času vyhlásenia tohto rozsudku ostali uplatnené dva nároky na náhradu škody, a to - poškodeným E. N. W.. (I.. XX.XX.XXXX), ktorý uplatnil nárok na náhradu škody (ohľadne skutku 1) v sume 650,- eur (viď napr. jeho vyjadrenie zachytené v zápisnici o termíne hlavného pojednávania zo dňa 18.08.2023, č. I. 315). Nakoľko však v zmysle pred súdom oboznámeného písomného potvrdenia k hodnote odcudzených vecí, opodstatnenou je výška 580,- eur, priznal súd tomuto poškodenému nárok na náhradu škody v sume 580,- eur, pričom túto sumu aj obžalovaný uznal v rámci vyhlásenia viny na termíne hlavného pojednávania dňa 22.09.2023 a uviedol, že má záujem dané uhradiť. So zvyškom uplatneného nároku súd poškodeného odkázal na civilný proces.

- poškodeným B.. G. L.W. (I.. XX.XX.XXXX), ktorý uplatnil nárok na náhradu škody (ohľadne skutku 4) v sume 750,- eur (viď na termíne hlavného pojednávania dňa 04.07.2023, č. I. 282, oboznámený uplatnený nárok na náhradu škody z prípravného konania). Síce v zmysle pred súdom oboznámených písomných potvrdení k hodnote odcudzených/poškodených vecí opodstatnenou by bola o niečo málo vyššia suma náhrady škody, súd nepostupoval ultra petitum a priznal teda sumu náhrady škody v zmysle uplatneného nároku; túto sumu aj obžalovaný uznal v rámci vyhlásenia viny na termíne hlavného pojednávania dňa 22.09.2023 a uviedol, že má záujem dané uhradiť

Úplným záverom pre úplnosť súd uvádza, že ak bola obhajobou v tomto trestnom konaní sprvoti namietaná právna kvalifikácia trestného činu krádeže ako zločinu z dôvodu spáchania trestného činu závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách (s ktorou právnou kvalifikáciou obhajoba sprvoti nesúhlasila), súd poukazuje na zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 09.12.2014 sp. zn. Tpj 69/2014 (viď Zbierku stanovísk NS a súdov SR č. 2/2015, stanovisko č. 13), od ktorého záverov súd nevidel dôvod sa v tejto trestnej veci odkláňať (preto aj prijal vyhlásenie viny obžalovaného) a z odôvodnenia ktorého je zrejmé, že najvyšší súd prijal dané zjednocujúce stanovisko [v prospech aplikácie § 138 písm. j) Trestného zákona aj pri trestnom čine krádeže] po zohľadnení (okrem iných) aj rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Tdo/75/2012, na ktorý sa v tejto

trestnej veci odvolávala sprvoti obhajoba, pričom prijal dané zjednocujúce stanovisko prekonávajúc tak názor uvedený v predmetnom, obhajobou sprvoti preferovanom rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Tdo/75/2012.

Z dôvodov uvedených vyššie súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o vine nie je prípustné odvolanie ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku).

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o treste a náhrade škody možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Galanta. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku); v mene obžalovaného je oprávnený odvolanie podať aj jeho obhajca (§ 44 ods. 2 Trestného poriadku),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodeneц, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech (§ 345 ods. 1 Trestného poriadku),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Trestného poriadku),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala (§ 316 ods. 1 Trestného poriadku).